

**COMPARACIÓ DELS EFECTES DE DIFERENTS TIPUS DE
PROCESSAMENT EN DUES PROVES: MEMÒRIA IMPLÍCITA I MEMÒRIA
EXPLÍCITA.**

Per explicar a l' experiment presentat, els efectes del tipus de processament durant la codificació en proves de memòria implícita i explícita, comparem aquestes dues proves, desenvolupant dos apartats corresponents a un informe científic: *Resultats i Discussió*.

RESULTATS

A l' experiment ens presenten la divisió de 5 grups, 3 amb aprenentatge intencional (grups 1,4,5) i dos amb aprenentatge incidental (grups 2,3), així mateix d' aquests, trobem 3 grups que han emprat el priming per la recuperació (grups 1,2,3) i 2 que han emprat el record amb claus (4, 5). A l' hora d' explicar els resultats d' aquests experiments, observem com a la *Taula 1*, ens trobem els resultats generals del 5 grups, amb els percentatges que ens indiquen que tots els percentatges de resultats definitius superen el 4% com a marge suggerit excepte si comparem el grup 1 (Aprenentatge intencional i recuperació per mitjà de priming) que té un 35,21%, amb el grup 2 (Aprenentatge incidental semàntic i recuperació per mitjà de priming) que té com a resultat un 33,75%, pel que podem dir, que si comparem el grup 1 i 2, observem que el fet de que l' aprenentatge sigui intencional o incidental, en aquest cas no influeix gaire, posant de manifest que el més important de cara a retenir l' informació presentada no és l' intenció de recordar-la, sinó el tipus de tasca que fa el subjecte amb aquesta informació, mentre que sí es rellevant si ho comparem amb els grups 4 i 5.

Diferència de recuperació entre l' aprenentatge intencional i l' incidental

Com podem comprovar a la *gràfica 4*, els resultats obtinguts amb l' aprenentatge intencional son un 30,21% més efectius que els obtinguts amb aprenentatge incidental, això es fa més evident pel que fa a la recuperació de records amb claus, als grups 4 i 5 amb 69,38% i 76,04% respectivament, ja que al grup 1, amb un percentatge de 35,21% no es tan perceptible.

Taula 1

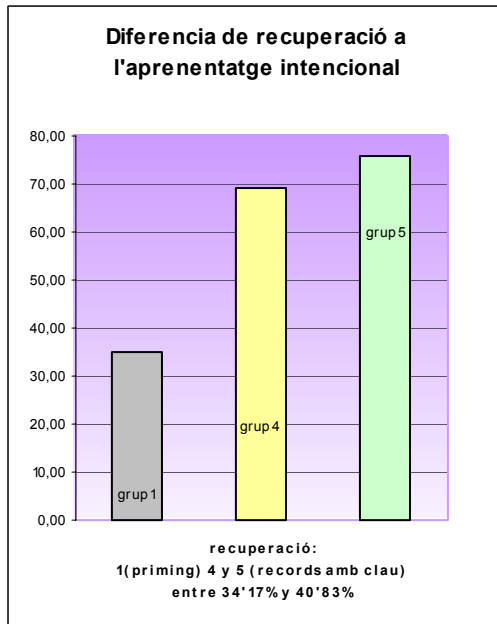
	paraules presentades	paraules no presentades	resultats definitius %	
Grup 1	26,7	9,8	16,9	35,21
Grup 2	25,8	9,6	16,2	33,75
Grup 3	22,3	9,7	12,6	26,25
Grup 4	35,5	2,2	33,3	69,38
Grup 5	38,9	2,4	36,5	76,04

Diferència entre la recuperació a l' aprenentatge intencional emprant priming o record amb claus.

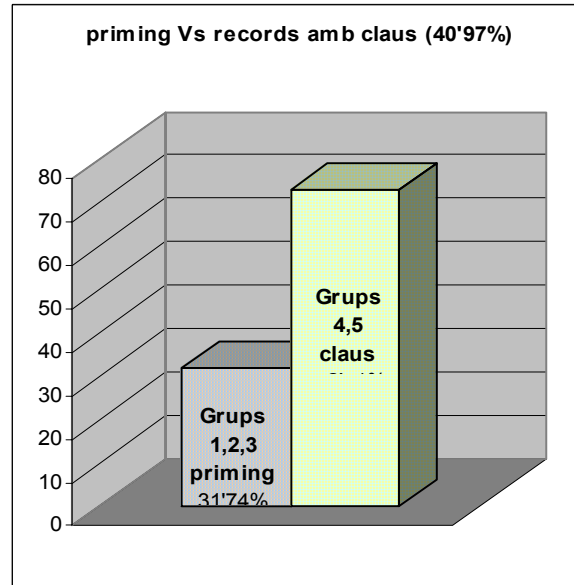
A la *gràfica 1* podem comprovar el que la recuperació de l' informació mitjançant el record amb claus, (Grups 4 i 5) tenen un percentatge més alt d' èxit (*grup 4*: 69,38%, i *grup 5*: 76,04%) que el grup que ha emprat el mateix tipus d' aprenentatge,

es a dir, Aprenentatge intencional, però per la recuperació ha fet servir el Priming, ja que té un percentatge d'èxit de 35,21%.

Gràfica 1

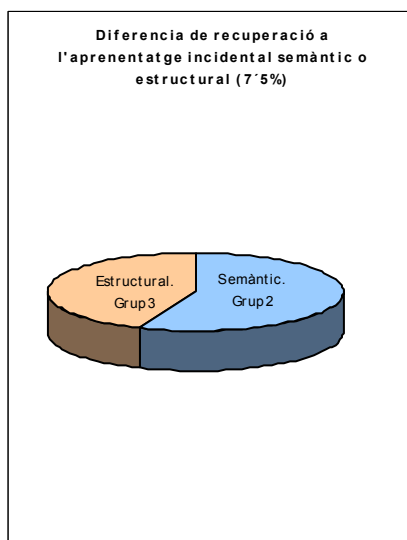
Gràfica 2

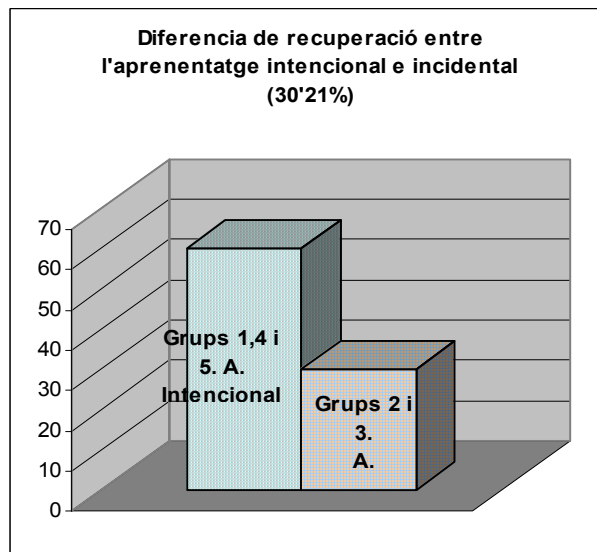
Diferència entre la recuperació a l'aprenentatge incidental semàntic o estructural

Pels resultats, podem comprovar a la gràfica 3, que els processos de tipus semàntic, amb un resultat d'un 33,75% basat en el significat de l'informació, dona lloc a un millor record posterior, que no pas els processos de tipus estructural, que tenen un resultat d'un 26,25%.

Grafic 3

Gràfic 4

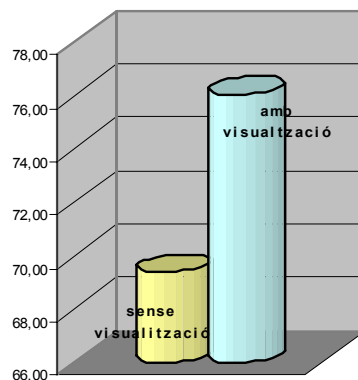

L'ús de la Visualització

Un altre aspecte que cal destacar en aquest experiment són els resultats obtinguts dels subjectes que han emprat la visualització en front als que no ho han fet, ja que els que han emprat visualització tenen una diferència de recuperació d'un 6,66% en front als que no ho han fet, data que és significativa.

Gràfic 5

Diferència de recuperació en
l'aprenentatge intencional amb i
sense visualització (6'66%)

DISCURSIÓ

Diferència de recuperació entre l'aprenentatge intencional i l'incidental

Pel que fa a la relació entre l'aprenentatge intencional-incident, podem dir que en aquest cas de l'experiment, el més important de cara a retenir l'informació presentada no és l'intenció de recordar-la, sinó el tipus de tasca que fa el subjecte amb aquesta informació, es a dir, el tipus de processament. Segons *Craig i Lockhart*, és segons el tipus de processament emprat que s'obindrà una permanència més o menys gran de la traça de memòria, i per tant, serà posteriorment més o menys fàcil recordar la paraula, teoria que actualment ha estat reformada, i que diu que el funcionament de la nostra memòria depèn d'allò que fem amb l'informació que rebem (operacions cognitives que fem mentre manipulem l'informació). Amb els resultats mostrats anteriorment, el que podem dir que es fa més present, és la relació que existeix amb la codificació i la recuperació de l'informació, comprovant que l'eficàcia de la codificació depèn del tipus de recuperació (hipòtesi de la transferència). Llavors, a l'experiment comprovem com quan la relació codificació-recuperació es produeix amb un aprenentatge intencional-record amb claus, (grups 4 i 5) els resultats obtinguts són bastant més elevats que amb el mateix aprenentatge intencional i la recuperació amb priming. (Grup 1) Aquest fet també manifesta que a l'hora de comparar l'aprenentatge intencional amb l'incidental, el més important, no és l'intenció de recordar o no les paraules sinó el processament que es realitza amb l'informació. El fet de donar la pauta als subjectes de que després hauran de recordar-les no és tan important com al fet de que l'aprenentatge incidental hi hagi una tasca orientadora en aquests grups, com són associar les paraules a estímuls agradables-desagradables o estar pendents de les línies verticals de les lletres, ja que aquestes obliguen a manipular l'informació d'una determinada manera. Personalment, això hem sembla una mica discutible, ja que hi ha

que tenir en compte que un dels aprenentatges intencionals que s'han proposat en aquest experiment, implica un grau més alt d'elaboració de la informació que estem tractant i hem de tenir en compte que l'esforç cognitiu és veu influït per la capacitat limitada del processador central a l'hora d'executar una tasca concreta, així, crec que una tasca com la d'estar pendent de les línies verticals de les lletres, fa que s'inverteixi un esforç massa gran en aquesta tasca que dificulta el record de la paraula en sí, per tant, deixa de ser una tasca orientadora per convertir-se en una tasca principal. A la nostra vida diària no tenim una garantia de que quan estudiem, per exemple, sigui suficient amb tenir l'intenció de recordar (fase de codificació) en canvi, el fet de tenir aquesta intenció, si que ens facilita la recuperació de l'informació, així pues, a l'hora de codificar l'informació, es a dir, si volem aprendre el que estudiem, ens haurem de fer servir de més eines, com pot ser el nostre esforç, la repetició, la visualització, etc. Però possiblement ens serà més senzill recordar-ho.

Diferència entre la recuperació a l'aprenentatge intencional emprant priming o record amb claus.

Amb una ullada general a la Taula 1, el que podem dir es l'evidència de que el grau d'èxit en la recuperació d'una informació, no depèn només del sistema de memòria utilitzat, sinó que també influeixen les operacions mentals que es fan durant la fase de recuperació, ja que els grups que han emprat el record amb claus per la recuperació han obtingut un major percentatge de resultats que els grups que empraven priming. Sabem que en el procés de recuperació influeixen diferents variables, una d'elles és la conducta mnemotècnica, ja que les operacions cognitives que es fan servir durant la recuperació són molt influents per accedir a l'informació emmagatzemada. El fet de que a la tasca de priming es demani que l'informació sigui recuperada completant cada trigram amb la primera paraula coneguda que s'els passi pel cap fa que aquest tipus de recuperació impliqui una generació d'aquestes, mentre que a la recuperació amb claus, la tasca es facilita, ja que els demanen que completin la paraula que havien escoltat a la fase de codificació amb la instrucció precisa de deixar de banda aquelles que no havien aparegut. Evidentment, hi ha altres factors que influeixen en la recuperació i per tant, podrien influir en els resultats, com poden ser el temps, la longitud de la llista o el context, que pel que sembla, serien iguals en el dos processos, i considero que aquests s'haurien d'haver especificat per tal de poder valorar l'experiment amb la major objectivitat possible, ja que encara que alguns es poden inferir i altres es manifesten, com la longitud de la llista (48 paraules), aspectes claus com el context on es realitza, fet molt important a l'hora de que la tasca de recuperació sigui efectiva, no es descriuen de forma evident. Per tant, podem concloure dient que hi ha d'haver una relació de congruència entre la codificació i la recuperació, ja que la codificació determina la traça de memòria i aquesta determina l'eficàcia de les claus a l'hora de produir-se la recuperació, i segons el tipus de recuperació que fem servir, obtenim millors resultats o no a l'experiment, en aquest cas, podem determinar que és més efectiu el procés de record amb clau, en contra del que promulga la teoria de la generació-reconeixement de Tulving. També l'intenció de recordar, es un factor que no podem deixar de banda a la fase de la recuperació, per la diferència entre mesures directes e indirectes de memòria i amb la memòria no declarativa. A la vida cotidiana, el fet de la recuperació de l'informació amb claus, per mi és més efectiu que els altres, ja que tinc més facilitat per accedir a l'informació, pel que si hem donen una llista de paraules que no siguin moltes, formant una única paraula amb les inicials de cada una d'aquestes, aconseguim recordar-les totes, per tant ho empro d'estratègia mnemotècnica.

Diferència entre la recuperació a l'aprenentatge incidental semàntic o estructural

El fet de que els processos de tipus semàntic obtinguin resultats satisfactoris molt més elevats que els estructurals, podria ser explicat per diferents motius, per una part, la teoria de la jerarquia de dominis de processament en la codificació, la que diria que el processament més superficial, que en aquest cas seria l'estructural, dona lloc a una retenció inferior que el processament més profund, el semàntic, encara que, atribuir el fet de que el semàntic és més profund que l'estructural es discutible, els resultats d'aquest experiment si ens demostren que la recuperació del procés semàntic (grup 2) és més efectiu que l'estructural (grup 3). Un altre fet que explicaria això seria la distintivitat, ja que al procés d'aprenentatge semàntic es dur a terme una tasca més complexa durant la codificació que permet afegir més informació a l'estímul presentat(paraula). A l'aprenentatge semàntic s'incrementa l'informació associada a la paraula pel que fa que la traça de memòria sigui més distintiva, i més fàcil de discriminar d'altres traces de memòria. El fet de que es produeixi una retenció més gran de les paraules a recuperar es perquè la traça de memòria s'ha tornat més distintiva que les altres. El que també sabem, és que l'aprenentatge semàntic, implica un major esforç cognitiu, el fet d'associar la paraula posant una nota de l'1 al 5 segons si és agradable o desagradable, implica una major quantitat de capacitat de processament utilitzada que el fet de llegir la paraula i assenyalar les línies verticals que superen el cos principal de les lletres per la part superior o inferior. En conclusió podem dir, que la memòria és més efectiva quan els subjectes més processament dediquen a la tasca, ja que això fa que retinguin millor aquesta informació, sempre hi quan la tasca orientadora realitzada no impliqui una saturació de les capacitats de la memòria de treball. Podem provar-ho, si ens diuen una paraula i pensem amb el seu significat possiblement la recordarem abans que una amb la que no pensem que significa, això ens ajudaria bastant, per exemple a l'estudi, ja que la comprensió del que estudiem es bàsica i a nivell d'estratègies d'aprenentatge està demostrat que l'important no és memoritzar sinó la comprensió del que memoritzem, ja que tot el que es memoritza sense la semàntica es perd més fàcilment, d'aquí l'efectivitat del sistema d'estudis de la UOC, que implica un major processament de l'informació que la simple memorització.

L'ús de la Visualització

Aquest fet, demostra com el fet de formar imatges associades a les paraules afavoreix el record i per tant, el rendiment dels subjectes és més elevat, demostrant que hi ha un vincle important entre l'imaginació de la paraula i el record (Allan Paivio) i és per aquest motiu, pel que la visualització s'ha establert com un dels principis bàsics de la mnemotècnia(tècniques de memòria emprades per la recuperació de l'informació), conjuntament amb l'associació, i, l'organització i significat de l'informació. De fet, s'ha comprovat que les persones que tenen èxit, tenen aquesta capacitat molt desenvolupada, així com també avui dia s'han posat molt de moda tècniques com la visualització creativa, que permet realitzar aquest procés implicant així una major possibilitat d'èxit.

Com a conclusió, podem dir que a l'experiment es demostra que és més efectiu l'aprenentatge intencional és més efectiu que l'aprenentatge incidental, que la recuperació del record amb claus és més efectiu que amb priming, que la recuperació a l'aprenentatge incidental és més efectiva si és a nivell semàntic que no estructural i que l'ús de la visualització dona millors resultats que no emprar-la.